

Великдень

Сценарій свята

З історії свята

Великдень – свято свят і торжество торжеств, приурочене пам'яті воскресіння Ісуса Христа. Це свято є одним із найбільших свят у християнській релігії.

Святкують Великдень переважно у квітні, тому що Великодні дні не дотримуються певного числа – вони залежать від довготи м'ясниць, а тому можуть бути зміщені в часі.

Скажімо, з 1983 по 2000 рік Великдень лише тричі святкували в травні, а решта – у квітні.

Великдень називають ще Великим Днем, або Паскою. Остання назва походить від обрядового печива – паски, яка спеціально випікалася до цього дня. Великдень – родинне свято. На нього повинна зібратися родина, доляючи всі перешкоди. Кажуть, що й сонце на радощах у той день не заходить, тому цей день такий «великий». Це свято в родинах українців завжди було пов'язане з глибоким осмисленням життя людини на Землі.

Напередодні Великодня виготовляли писанки, крашанки, мальованки, їх не лише святили в церкві, а й обмінювались ними, немов великовідніми картками-привітами.

У святкові дні дівчата починали водити хороводи під супровід розлогих пісень. Меншим дівчатам дозволяли грати в скакалки. Ці забавки тривали до того часу, доки не обсадяється городиною.

Воскресіння Христа – перемога Божої Правди. А традиційний Великодній привіт: "Христос Воскрес" – "Воістину (справді) Воскрес", – замінюють часто: "Христос Воскрес! – Воскресне Україна!". (В. Скуратівський. *Обереги пам'яті. – Скарбниця*, 1992).

Хід свята

*Входять хлопчик, дівчинка, господиня з короваем на рушнику.
Здрастуйте, друзі хороші,
Здрастуйте, друзі мої.
В ясний цей день і погожий,
Шлем вам вітання свої.*

Господиня. У нас здавна є традиція славна:
Воду брати з чистої криниці,
Муку з ярої пшениці.
Руками добрими замісити
І гостей на свято запросити.

Хлопчик. Прийміть щиросердечні вітання зі Святом Свят і Торжеством Торжеств — Великоднем!

Дівчина. Радімо торжеству Життя, дарованого нам Господом!
Звучить музика. Всі вклоняються. Коровай кладуть на стіл на сцені.

Господиня. Великдень — одне з найбільших після Різдва Христового свят у християнській релігії. Свято пов'язане із воскресінням Ісуса Христа, тому й має назву Великий день або Великдень.

Хлопчик. Великдень українці завжди святкували радісно, піднесено. Готовалися до нього заздалегідь.

Дівчина. Упродовж тижня наводили лад у господарстві, прибирали, мазали хати, розмальовували стіни зсередини, інколи і знадвору. Прикрашали покутъ, вивішували найкращі рушники.

Сходять зі сцени.

Пісня-варка Уляни і Мотрі (інсценізація).

Мотря. Ой, Уляна, Уляна, в тебе в хаті погано!

Уляна. Брешеш, брешеш, сусідко, що в мене в хаті гидко!

Мотря. Горщики під лавкою поросли отавкою,
Мисочки на полиці поросли печерицями.

Уляна. Чи ж я не хазяйка, чи не господиня?

Сім днів хати не мела, печі не топила!

Мотря. Подивітесь на неї, премудрую швачку,
Віник на кілочку, а мисник — в куточку!

Уляна. Гарна я хазяйка, добра господарка!

Як прийде Великдень, буде в мене гарно.

(Прибирає кімнату).

Господиня. Ой, вже близько любе свято!

Діточки, скоріш до хати!

Бо вже недалечко

Червоне Яєчко!

Як верба розцвіла на зелене гілля —

Вербова Неділя!

Через тиждень — вже Великдень!

Жартома б'є зеленим гіллям верби дітей, що входять до залу, примовляючи:

— Не я б'ю — верба б'є. Не я б'ю — верба б'є!

Через тиждень Великдень!

Недалечко — червоне яєчко!

Страсної п'ятниці люди замішували тісто, а в суботу пекли паску. Паска — здобне тісто, невисокої широкої форми. Верх паски прикрашали: робили з тіста обруч, хрест — "аби файнно росла".

Господиня вносить паску. Звучить музика.

Господиня. Добра паска вродилась, значить, в нашій родині буде все гаразд.

Хлопчик. Поки в хаті пеклася паска, а на вулиці тим часом...

Всі діти сходять зі сцени, залишається автор.

Автор. Залишивши гніздечко, покотилось яєчко,

Та котилось воно недалечко...

Квочка з курчатами на подвір'ї гуляла,

Своїх діток забавляла.

Квочка з курчатами виходить під музику.

1-е курча. Он, дивіться, яєчко на стежці котиться.

2-е курча. Ану ж, яке воно на колір? Квочка. Біле, як сніг!

1-е курча. А сніг який? Я ніколи снігу не бачив.

Квочка. Такий білий, як оте яєчко, що котиться. Однак скоро Великдень. То давайте пофарбуємо яєчко, щоб воно було барвисте, як весна.

Автор. Закотили курчатка яєчко до своєї хатки й ну його фарбувати...
Припустив теплий дощик. Потім стала веселочка в небі.

Вибігає дівчинка-веселочка.

Автор. Курчатка у веселочки фарб позичили,

На білому яєчку весну намалювали.

Малювали фарбами і писали пір'ячком...

І покотилася писанка зеленим подвір'ячком...

Вибігає дівчинка-писанка, її доганяють курчатка.

Автор. Курчатка її доганяли, з нею на подвір'ї грали

І на свято Великодня дітям подарували.

Звучить музика. Виходять діти із писанками. Стaють півколом. У центрі – писанка.

Писанка. Як уродилася, то була біла.

Тепер подивіться – рябенька я, ціла.

Розмальовані в мене бочки –

Жовті, червоні і білі квіточки.

Положать на стіл мене –

Я гостям засміюсь.

Ану, відгадайте-но,

Як-то я звусь?

Діти. Писанка.

Писанка сходить зі сцени. Діти сідають на лавку. Входить Господиня.

Господиня. Фарбоване великоднє яйце мало різні назви: "пісанка", "крашанка", "мальованка".

Дівчатка, де ж ваші пісанки?

Дівчатка імітують розмальовання пісанок. Виходять діти.

1. Ой малює Одарочка

Пісанки червоні,

І біжать до неї взори –

Півні, зорі, коні.

2. Кожне просить на писанці
Його написати.

Кожне хоче звеличити
Господнєє свято.

3. Кожне каже: "На писанці
Я вже не віднині.

Мене здавна так писали,
Та ще в Україні".

4. Подумала Одарочка,
Сіла за роботу.

Вже всі взори на писанці
У Велику Суботу!

Дівчатка співають, сидячи на лавці, імітують розмальовування писанок. Допомагає їм Господиня.

Пісня "Писанка" (Сл. Д. Чередниченка, муз. В. Кравчука).

Розмалюю писанку, розмалюю,
Коника гривастого намалюю.

Розмалюю писанку, розмалюю,
Соловейка-любчика намалюю.

Розмалюю писанку, розмалюю,
Різьблену сопілочку намалюю.

А моя сопілочка буде грати,
Буде коник весело танцювати.

Звучить музика. Виходять писанки.

Господиня. За українськими традиціями кожен колір на розфарбованому яєчку має певне значення. Кожна писанка розповідає сама за себе.

Червоний – колір життя, колір крові, дня, радості, любові.

Зелений – колір весни, пробудження природи, надії, радості, буття.

Блакитний – символ неба, простору, вітру, здоров'я.

Чорний – дух померлих, пам'ять про них, про своє коріння.

Жовтий – символ місяця, зірок. Це колір хлібного лану, жита, життя.

Писанки сходять зі сцени.

Господиня. Гарні писанки ми намалювали. А зараз настав час і відпочити.

Проводяться рухливі ігри, конкурси.